

příbuzny neb sešvakřeny se ženou, jež žije s dlužníkem v mimomanželském společenství. Zákon vůbec nezná mimomanželského švakrovství a tudíž ani v tom smyslu, o který by šlo v projednávaném sporu co do poměru mezi Václavem F-em a soudruhem života jeho dcery. Zákon pokládá sice mimomanželské příbuzenství za rovné s manželským, třebaže jen potud, pokud jde o poměr mezi jedním manželem a mimomanželským příbuzenstvem druhého manžela, neboť i mimomanželské příbuzenstvo jest příbuzenstvem, ale podle zákona nezakládá mimomanželské (manželství podobné) soužití nesezdaných osob švakrovství mezi těmito nesezdanými a příbuznými — ať už manželskými nebo nemanželskými — soudruha života. Je proto blízkým příslušníkem dlužníka manžel jeho nemanželské matky nebo manžel jeho nemanželské sestry, ale nikoli otec nebo bratr jeho družky života, jež žije s dlužníkem v mimomanželském společenství (srov. Bartsch-Pollakův koment. k úpadk. ř. u § 32 str. 277 a k odpůr. ř. u § 4 str. 339). Než, i kdyby tu šlo skutečně o blízkého příslušníka, nebyla by odůvodněna výtka mylného právního posouzení věci (§ 503 čís. 4 c. ř. s.) v otázce, zda Václavu F-ovi musil býti znám úmysl, žalovanou zkrátiti, neboť je úplně lhostejno, zda nižší soudy řešily správně otázku tu, jakmile zjistily, že dlužník tohoto úmyslu vůbec neměl, usuzující to ze zjištěných okolností, že dlužník nábytek prodal, by byl s to věřitelům zapraviti dospělou dlužnou splátku ze soudního vyrovnání, pro niž neměl hotových peněz, kdežto o manželčině nároku o výživné tehdy — v březnu 1924 — byl spor teprve zahájen a v době rozsudku první stolice — v říjnu 1925 — ještě nebyl pravoplatně vyřízen. Mimo to nelze napadený rozsudek, jímž byl potvrzen rozsudek první stolice, neuznavší dovolatelčin odpůrčí nárok, míti za mylný i proto, že dovolatelka v řízení před soudem první stolice ani netvrdila, že — jak stanoví § 8 odp. ř. — exekuce na jmění dlužníkovu nevedla k úplnému jejímu uspokojení nebo že lze míti za to, že k takovému uspokojení nepovede. Tvrzení to nedoličuje toliko pouhé oprávnění, přiváděti odpůrčí nárok žalobou neb námitkou k platnosti (aktivní oprávnění k žalobě), nýbrž je zákonnou podmínkou odpůrčího nároku a proto nezbytným předpokladem žaloby nebo námítky, jímž nárok má býti přiveden k platnosti. Nezáleží nikterak na tom, zda odpůrce odpůrčího věřitele tento nedostatek zákonného základu odpůrčího nároku vytýkal. K němu sluší přihlížeti při právním posouzení věci ve všech stolicích i z moci úřadu. Odvolací soud tudíž nepochybil, potvrdiv rozsudek první stolice, jímž dovolatelčin odpůrčí nárok nebyl uznán.

Čís. 6400.

Do usnesení soudu, jímž bylo schváleno propachtování pozemků opatrovancových, není oprávněn stěžovati si pachtýř (vydražitel pachtu).

(Rozh. ze dne 26. října 1926, R I 908/26.)

O p a t r o v n í c k ý s o u d odepřel schváliti propachtování pozemků opatrovancových za pachtovné sjednané při dobrovolné dražbě. R e-

k u r s n í s o u d propachtování pozemků schválil. Dovolací rekurs vydražitelů pachtu byl N e j v y š š í m s o u d e m o d m í t n u t.

D ů v o d y:

Napadené usnesení, jímž usnesení soudu první stolice bylo změněno v ten smysl, že se schvaluje propachtování pozemků, patřících slabomyslnému Josefu S-ovi, za pachtovné sjednané při dobrovolné dražbě dne 2. července 1926, napadají stěžovatelé jako vydražitelé proto, že byli při dražbě opojeni a že následkem toho podávali přemrštěné ceny, a navrhuji, by bylo usnesení druhé stolice zrušeno a potvrzeno usnesení prvního soudu, jímž propachtování pozemků nebylo schváleno. Stěžovatelé nejsou však oprávněni k dovolacímu rekursu. Schválení smlouvy soudem opatrovnickým jest vnitřním úkonem opatrovnického řízení, na který nemá vlivu strana činící smluvní návrh, neboť soud z úřední povinnosti vyšetřuje účelnost návrhu s hlediska zájmů opatrovancových, a proti soudnímu schválení smlouvy mohl by si stěžovati jen ten, kdo po zákonu jest oprávněn chrániti zájmy opatrovancovy, kdyby je považoval soudním opatřením za dotčené, tedy jeho zákonný zastupce, nikoliv však druhá smluvní strana.

Čís. 6401.

Pokud jest vyloučiti z exekuce (§ 251 čís. 5 ex. ř.) věci, potřebné ku výkonu stavitelské živnosti. Přechodné neprovozování živnosti nepřichází v úvahu.

(Rozh. ze dne 10. října 1926, R I 920/26.)

Žádost dlužníka (stavitele), by byly z exekuce, vedené proti němu na svršky, vyloučeny: velký stůl, sčítací stroj, psací stůl americký, stůl ku psacímu stroji, psací stroj, velká skříň na spisy, dvě židle a dvě křesla, s o u d p r v é s t o l i c e zamítl, rekursní soud žádosti vyhověl. D ů v o d y: Podle §u 251 čís. 5 ex. ř. vyloučeny jsou u osob, jež duševní povolání osobně provozují, předměty, nutné k provozování tohoto povolání. Povinnou stranou jest stavitel, tedy nesporně osoba provozující povolání duševní. K provozování jeho povolání jest zapotřebí nutně kancelářského zařízení, umožňujícího mu, by mohl psáti, kresliti, prováděti výpočty, ukládati spisy a usaditi zákazníky k němu přicházející. Proto nutně potřebuje jeden stůl psací, rozlehlý stůl ke kreslení, velkou skříň, nejméně 2 židlice pro sebe ke stolu psacímu a ke stolu ke kreslení a aspoň 2 křesla pro návštěvy zákazníků. Rovněž se zřetelem na obšírné výpočty a opisy rozpočtů i nabídek, jež nutně při povolání stavitelském jest prováděti, jest potřebí staviteli, provádějícímu větší stavby, i sčítacího stroje a stroje psacího s příslušným stolem. V přítomnosti sice povinný právě provozuje svou živnost v minimálních rozměrech, ježto, jak zjištěno potvrzením obchodní a živnostenské komory v Praze a společenstva stavitelů pro obvod téže komory týž pro naprostý nedostatek práce od března 1925 do měsíce května 1926 živnost stavitel-